

ПЛАШИШ СЕ?

Схватио сам колико доброг оператера имам тек кад ми је телефон зазвонио дубоко у вампирском подруму, док сам прислањао колац и дизао чекић.

* * *

У руци јој се топи квака од ваниле, мој виски има укус чоколаде. Проблем с којим упада је свачији: муж посластичар на самрти је уклео град.

* * *

Док аларм пријављује сломљено срце, стављамо кациге, седамо у капсуле и лансирамо се у осветничку мисију кроз сузни тракт домаћина.

* * *

Пустих комарцу крв,
нездрава јој боја,
схватам тад с језом,
па та крв је моја!

* * *

Свет није стао због нуклеарног рата, несташице горива или зомбија. Сви су добили исту поруку и истовремено кренули да куцају одговор.

* * *

Госпођу Мјесец је згазио неко коме је господин Сунце ишао у очи.

* * *

„Плашиш се?“ пита ме унук кад сам се вратио с Онкологије. „Не“, кажем, али ми не верује. А плашим се мање него кад сам покисао 1. маја 1986.

* * *

„Нисте нормални, јутрос нисте укључили зрикавце за туристе!“
(Рецепционер трчи, спушта склопке)
ЗР ЗР ЗР
„Добро је, мислим да нису приметили.“

* * *

Последњи човек на Земљи из навике отвара Фејсбук:
(1) Нотификације
Први Контакт Други Профил жели да будете пријатељи.

* * *

Док спава, у њеној кожи дочекујем муштерију, не трпим да је с другим.
Док мисли да спавам, стижем у кожи муштерије, не трпим да је с другим.

* * *

Ноћима сањам загрљај пипака, горчину мастила, убод милосрдног зуба. Из купатилског одвода вири око – веће, старије, стрпљивије од мог.

* * *

Набовши коцем чакру, гледам како умире Вампир Лама. У жару борбе нисам приметио да ми је плънула у рану.
Глава прва

* * *

Пази, кад ТВ пребацим на овај канал, видимо врата стана преко камере у ходнику.
Е сад, је ли да се она црна флека доле у углу не шир

* * *

Децибелмен – знак на костиму: dB. Својства: упија ноћну буку у себе и онда је пушта онима који живе ван домашаја сплавова јер је тако фер.

* * *

Извини што сметам, удели ветерану рата видовњака. Нека, даће комшија изнад.
Не пиј воду с чесме и питај жену где је била синоћ. Пријатно.

* * *

„Говори!“

набија електронску цигарету у голи табан

заробљеник се кикоће

„Некад је било лакше...”

заробљеник га теши док плаче

* * *

Сањао сам да сам се пробудио, кренуо на посао, заспао у превозу, закаснио на посао, па се пробудио, и пробудио, и хеј па ја радим од куће.

* * *

Издувао сам у марамицу малу цивилизацију која је укинула ропство, увела више-страначје, повела ратове и скончала од вируса имуног на лекове.

* * *

Накнадним ислеђивањем нулти пацијент зомби апокалипсе откривен први у реду иза госпође која је попуњавала чекове на каси.

* * *

Устанем жедан, у мраку натрчим на снајперску црвену тачку, одраз лампице за јефтину струју са кутије осигурача. Стан игра са мном пејнтбол.